

Indochine Union postale
Un an... 8.000 Un an... 10.000
Six mois... 5.000 Six mois... 6.000

ANNONCES LÉGALES

0.50 la ligne de 6 points sur justification de 9 caractères quelle que soit la page.

ANNONCES COMMERCIALES
On traite à forfait

Dông-Pháp Thời-Báo

REPOT LEGAL
INDOCHINE
N° 152

GIÁ BÁN

Dông-Pháp Nộp-Quê
Một năm... 8.000 Một năm... 10.000
Năm năm... 5.000 Sáu tháng... 6.000

NĂM THỨ NHƯT SỐ 63

NGÀY THỨ TƯ

3 OCTOBRE 1923

Tổng-tỷ kiểm-Chủ-Bút
NGUYỄN-KIM-ĐÌNH

Le Courrier Indochinois

東法時報

MOI TUÂN XUẤT BẢN LẦN NGÀY THỨ HAI, THỨ TƯ, THỨ SÁU

BÁO QUẢN

71, đường Mac-Mahon, 71

SAIGON

Dây thép nối (Téléphone)
SỐ: 324

Mua báo phải trả tiền trước

Mandat và thư để gửi cho

M. NGUYỄN-KIM-ĐÌNH

Rao báo có thể bán báo hay là việc tư nhân thương nghị trước

DÔNG THINH TƯ'NG ỨNG

Trong bài xã-thuyết hôm nay, Viên-Hoàn-tiên-sanh có nói xin bực thượng-lưu tri-thức hãy hiệp với đảng phủ-hào gia mà lập tại kinh-thành Saigon một tòa An-nam-Hội-quân để có chỗ cho quốc-dân ta ngính tiếp khách và nhóm mà bàn luận các việc lợi ích chung. Luận giả có nói rằng việc ấy là một việc công ích công nghĩa nên quốc-dân ta phải tỉnh mà nghĩ cho mau thành, đừng khời hờ với khách kiều-cư dị chủng. Cái lý tưởng ấy tưởng chừng ảnh hưởng vào xã-hội An-nam, nào ngờ có một ông bạn đọc báo ở dưới tỉnh hưởng ứng mà xin bực tri-thức với nhà tư-bổn chẳng nên bỏ qua, thế thì sự lập một tòa An-nam Hội-quân rõ ràng là một sự quốc-dân đương-trong mong lắm.

Bên-báo xin đăng một bài của ông Nguyễn-xuân-Quan tiếp luận về sự ấy ra sau đây. kinh dùng cho bực thượng-lưu tri-thức nước ta tham xét.

D. P. T. B.

ANNAM HỘI QUÂN

Đọc «Dông-Pháp Thời-Báo» số 53 ngày 21 Septembre nơi mục xã-thuyết có bài «Annam hội-quân» thì tôi rất khen luận-giả có chí cao-xa, là muốn lo đều tấn-hóa cho nước nhà, nên tôi xin cộng-biêu đồng-tinh cùng luận-giả.

Bấy lâu nay tôi hàng mơ ước sao cho xứ Nam-kỳ ta có một hội-quân thật của người An-nam sáng lập ra dạng thì thố những đều công-ích công-nghĩa, nhưng trông đã mỗi mặt mà không thấy chi hết. Lòng hy-vọng của tôi gần thất-vọng, mà nay rất may có người nhắc đến, đem vấn đề ấy ra mà bàn đến thì cái mừng của tôi đây không thể nào tỏa ra cho hết dạng, thế thì cái hy-vọng của tôi chưa đến đời thất-vọng vậy. Vì bực-bội trong lòng nên nhiều khi đàm-luận cùng mấy ông bạn đồng-chỉ tôi thường đem vấn đề ấy ra mà bàn, thì ai cũng đều than-thở cho nước nhà sao mà rui ro đến thế!

Trộm xem đồng-bang ta ít ai biết lo cho vận-mạng nước nhà (tôi xin vô lễ) mà như là lo những đều công-ích công-nghĩa, nên thường thấy họ ai luận vấn đề ấy thì không mấy người hoan-nghênh mà có kẻ lại nhạo-bán là khác nữa. Bởi có ấy nên nhiều vấn đề rất cần-kíp mà nhiều nhà báo biết lo nên đem ra bàn đến là có ý chỉ dăng ngay nên thẳng cho quốc-dân, mong cho quốc-dân biết đến đảng chung lo cùng

nhau hầu đẹp mặt nữ mảy cùng ngoại-quốc và không uổng công dạy dỗ của thầy ta là người Pháp, thì không thấy hiệu-lực bao nhiêu và có khi không có hiệu-lực gì hết! Có nhiều vấn đề rất cần-kíp đáng lẽ phải đem ra mà giải-quyết ngay và thi-thố liền không nên trì-huân, nhưng mặc nhà báo nói thì nói, quốc-dân điếm-nhiên như không không! Ấy là nói về chuyện đã qua mấy năm trước vì trình độ quốc-dân còn kém chưa hiểu nghĩa công-ích cho lắm, chớ nay trình độ quốc-dân đã cao lên một bậc rồi thì có lẽ nào đồng-bang ta điếm-nhiên tọa-thị hay sao?

Ấy vậy vấn đề lập «Hội-quân An-nam» rất cần-kíp và ta phải lo trước nhứt. Không hiểu đồng-bang nghĩ sao, chớ tôi rất hồ thâm vì xứ Nam-kỳ ta tiếng là một xứ giàu có mà không có một cái hội-quân hầu tiếp rước những quý-khách và thi-thố nhiều đều ích-lợi khác. Ta hãy xem người khách-trú đến xứ ta là tha-bang của họ mà họ còn có mấy cái hội-quân, huấn chỉ xứ Nam-kỳ là xứ của ta mà ta không có một hội-quân, vậy ta có thế nào? Xin các đảng thượng-lưu tri-thức trả lời giùm cho tôi câu hỏi ấy? Xin các ông chờ trả lời rằng ta có mấy hội tương-tế và một hội rất lớn - tôi không muốn nói tên ra - đã sừng-sừng chốn Saigon mà các ông sáng lập muốn xướng lên cái chủ-nghĩa Pháp-Việt như gia đình. Chắc cái hội lớn đó không có người đảm-lực đứng điều-dinh việc hội. Tôi không phải muốn chế-bán ai đâu vì cái hội lớn như vậy mà không thiết-hành dạng điều gì hay thì ai có chút nhiệt tâm mà chẳng thờ than!

Vậy nay ta kíp hiệp lại kể công người của dạng dựng lên một «Hội-quân An-nam». Tôi hiệp ý với ông Viên-Hoàn-tiên xin mấy ông tri-thức ở Saigon, vì hội-quân phải dựng tại Saigon, mau xướng lên dạng làm việc công-ích ấy. Nhà Hội-quân phải đặt cho có đầu mỷ thuật và trong nhà phải dọn cách nào mà người ngoại-quốc vào thì biết ngay là Hội-quân của An-nam mà sanh ra lòng kính-phục. Nói tác một đầu là ta sẽ nói theo hội «Khải-tri tiến-dức» của đồng-bang ta ngoài Bắc-kỳ mà làm. Tôi dám chắc họ mấy ông tri-thức ở Saigon xướng lên rồi thì đồng-bang ở các tỉnh sẽ vui lòng mà giúp.

Tôi vì tâm lòng công-ích nên viết bài này xin đồng-bang biết cho.

NGUYỄN-XUÂN-QUAN.

VĂN-UYÊN

ĐẠI NAM CAO-HOÀNG ĐỂ THIẾT LỰC

DIỄN CA

(Tiếp theo)

- Đức Huệ-tôn dời đảo giết ngọc;
- Đoài châu thơ hết khúc rồi than;
- Tại ta đã thiên một đảng kinh luân;
- Nhân tài châu đó tang vật cả;
- Thần châu còn tồn xã mới còn;
- Vùng lời phải động lòng son;
- Lần lửa đời bước hờn đơn trần đường;
- Giục ngựa mà quay cương trở lại;
- Đón vồng quân hậu dục mặt rồng;
- Nghị hoàng một gác hiên trung;
- Nhieu nhau thời lại nào nung đôi con.
- Gặp đại biến không sơn tam chí;
- Tổ phi thường mới thấy anh hùng.
- Bình thần (1770) theo đức Huệ-tôn;
- Mây-bình đã dứt Ba giòng ngựa sang;
- Chiến tập dưng một ngàn nghĩa sĩ;
- Đỗ-thanh-Nhơn hùng cứ Đông-sang;
- Phật có giống tướng căn vương;
- Một hàng hồ tướng ba ngàn hồng binh;
- Năm Đinh-dậu (1777) Đinh-chánh thất thủ;
- Nguy Huệ đem binh trở sông Ngưu;
- Chứa Mai khỏi lửa một mù;

- Thành Phan (1) cây cỏ ngâm sâu bả;
- Thần minh suy chưa để trở dương;
- Lui binh mã xuống Định-tướng;
- Vua tôi chủ châu một đoàn ty phong (2);
- Tránh lui-kien chòm-ong lại nhóm;
- Nhọc minh rồng lửa đón cơn theo;
- Đôi ba chiếc lá rã-bèo tan mây;
- Tôi Cảnh-thơ vủa mây yên ổn;
- Qua Long-xuyên tìm chốn chiêu binh;
- Giặc đầu bức đến thình lình;
- Đuệ-tung tuấn nạng (4) một minh rất thương;
- Hăm bốn tuổi sáu sang nghiệp cả;
- Mười hai năm dục đã bại hồng;
- Mưa gió gọi, phước tiêu xong;
- Cối bờ chưa phước non sông thêm buồn.

(Sau sẽ tiếp theo)

- (1) Thành Phan xưa kêu là Phan-an-trần (Giadinh).
- (2) Ty-phong nghĩa là tránh mũi nhọn (giặc).
- (3) Vua chạy giặc ra khỏi nước kêu là Bả-thiên.
- (4) Tuấn nạng nghĩa là bị giặc giết.

THỂ TÌNH HẢI KỊCH

MUA ĐỒ CỦA AI?

CHUNG CẢNH:
Nhà nghèo ở trong làng. - Chàng giữa một bụi vông dầu, trước bụi vông có một cái ghế ngồi cũng bằng dầu. Trên ghế có một khay trà, với một chồng đàn dờ lơ-lét. Từ cửa cái có một bếp lửa khói lên ngút. Bên tay trái có một cái vung, còn bên tay phải có một cái chõng tre.

Khi trời mông lều thì thấy Phó-xá Mít là chủ nhà với Hương-hào Xoa là người ở lại xóm đương ngồi nói chuyện. Bà đưa con của Phó-xá Mít năm trên chõng nấu ngô, còn vợ thì nằm trên vông cho con bú.

Phó-xá Mít. - Hồi trưa rồi đi thăm lúa, thấy anh xách gói đi trên bờ đê, anh đi đâu về đó vậy?
Hương-hào Xoa. - Ở phải, tôi đi hầu việc quan thế cho chủ Xá, sẵn dịp tôi ghé chợ mua đồ chắt định về dùng trong nhà.

Phó-xá. - Anh mua vật gì mà xách coi nặng dữ vậy?

Hương-hào. - Ôi! Anh đừng có hỏi! Lăn nào đi chợ về tôi nó căng dưng mua dờ, dờ là cái cái mũi, nào là nhạn, nào là khắn rắn, nào là tiêu, nó làm cho tôi xách mỗi tay quá.

Phó-xá. - Vậy chờ sao! Đàn-bà họ mặc con họ đi chợ không được; mình có dịp đi chợ phải mua về mà dùng chứ. Mà anh mua dờ đó ở đâu vậy?

Hương-hào. - Anh khéo hỏi kỳ hèn! Mua dưới chợ chờ mua ở đâu.

Phó-xá. - Ai lại hỏi, biết anh mua dưới chợ. Mà anh mua của ai đó chứ?

Hương-hào. - Ở ợ... Thì mua trong mấy tiệm, chứ mua của ai.

Phó-xá. - Tiệm An-nam hay là tiệm khách-trú?

Hương-hào. - Tiệm An-nam có hai ba cái, mà họ sửa xe máy, bán rượu tây, chớ có bán dờ đó đâu mà mua.

Phó-xá. - Thế ra anh mua của khách-trú hay sao?

Hương-hào. - Chớ anh biểu tôi mua của ai bây giờ!

Phó-xá. - Minh An-nam phải mua đồ của An-nam đừng giúp cho An-nam. Nếu anh là An-nam mà anh không mua đồ của An-nam để

mua đồ của khách-trú thì anh không phải là người An-nam rồi.

Vợ Phó-xá Mít (năm trên vông nghe chồng nói như vậy thì cười ngất rồi xen vào nói rằng: -) Minh nghe ai nói mà mình bắt chước mình nói như vậy đó? Nếu An-nam mà mua đồ của khách-trú thì không phải là An-nam, thì là nội xứ mình đây còn có người nào là An-nam nữa đâu, bởi vì từ dân-ông đến dân-bà, từ nhà giàu xuống nhà nghèo, có một nào mà không mua đồ của khách-trú. Vì như họ gần sang, họ không đi mua, họ sai tôi đi mua, thì cũng vậy. Nếu mình muốn cho An-nam dùng mua đồ của khách-trú nữa, thì mình phải biểu An-nam lập tiệm bán cho đủ mọi vật đi, và bán cũng dưng bán cao giá hơn đồ của khách-trú, chớ An-nam không có bán vật gì hết mà mình biểu dùng mua đồ của khách-trú thì sao được.

Phó-xá (chუმ chum cười). - Tao nghe họ nói tao bắt chước nói theo chơi, vậy chờ tao cũng biết không mua bán với khách-trú sao được.

Hương-hào. - Anh nghe ai nói mà anh bắt chước đó?

Phó-xá. - Hôm trước thầy giáo thầy đọc như-trình, tôi nghe họ biểu như vậy đây.

Vợ Phó-xá. - Mấy ông làm như-trình họ cũng như mình vậy chớ gì lại khời mua đồ của khách-trú được sao?

Phó-xá. - Mấy nơi vậy sao cho phải. Minh là An-nam thì phải giúp cho An-nam chớ.

Hương-hào. - Phải rồi, hễ vật nào mình cần dùng, mà tiệm An-nam có bán thì mình mua của An-nam. Mà như vật ấy khách-trú bán 2 đồng, còn An-nam bán 3 đồng thì mình có nên mua của An-nam hay không?

Phó-xá. - Chà chớ! Anh hỏi câu đó khổ quá rồi quá.

Vợ Phó-xá (năm mà cười). - III, hi, hi.

Hạ mang.

HÀM-TIẾU.

Hội họ-học ngoại-giao giáo-khoa

Bản hội chánh của hội Họ-học ngoại-giao giáo khoa đã cử rồi hôm kỷ Đại-hội ngày 21 Septembre như sau này:

Hội-trưởng: Ông Le Bret, Tổng thư ký ở dinh Xã-Tây.

Phó hội-trưởng: Bà Houssin, Giám-lưu các Nữ-học đường Nam-kỳ.

Phó hội-trưởng: Ông Đốc-phá Bấy; Ông Trương-văn-Bến, Quận-hat nghị-viện; quan thầy thuộc Léon Bernard, quản-lý sở Institut Pasteur; Ông J. Bonault, Đốc-học trường Bôn-quốc;

quan thầy thuộc Trần-vân-Đôn; Ông Ng. -phủ Khai, quản-lý hàng Thuận-Hòa; quan thầy thuộc Ng. -vân-Thinh.

Tổng thư ký: Ông Vittori, phó Đốc-học trường Sư-phạm.

Tổng thư-bổn: Ông Eaton.

Chánh phái-viên: Quý ông: Ng. -ngọc-An, Daran, Duchamp, Franchini, Garance, Guynet, Loupy, Lê-vân-Kiêm, Edonard Marguis, Marre, Pamiel, Nguyễn-dưc-Tuân.

Phó thư ký: Ông Đỗ-vân-Quân.

Bên-báo kính chúc cho quí Hội dưng miêng trường-vinh viễn và mong cho chư hội-viên bàn hội mới đã dưng lòng tin yêu sở cậy của công chúng.

VU TAI BIÊN Ở NƯỚC NHƯT-BON

II
TÀU ĐI ĐẾN THƯỢNG-HẢI LẠI GẶP MỘT TRẬN BÃO NÚA

Tàu ở Hương-cảng chạy đi hôm thứ bảy nhậm ngày 18 Aout, lúc sáu giờ chiều. Trời vẫn vó có gió ở hướng Bắc và Tây-Nam, biển có sóng lớn, phong-vô-châm chỉ 751. Tôi tới thì coi tổ trời. Tàu chạy ngang qua cái phá biển Formose nhậm ngày 19. Lúc xế chiều ngày 19, gió đã đổi qua hướng Tây-Bắc thổi rất mạnh làm cho sóng biển nổi dậy ba đào và bủa trắng xóa vào mũi tàu. Ngày 20 thì trời khá tốt.

Ngày 21 tàu đến Thượng-Hải. Tàu mười người pilote trong sông Yang-Tsé chỉ dẫn cho tàu vào sông. Từ sáu giờ đến sáu giờ bốn mươi lăm thì tàu ghé đậu ở ụ Wosung dựng cho số tuần-phòng coi xét về việc bệnh hoạn các tàu xuống viếng.

Tôi (quan tàu) cũng phòng ngừa coi xét trong ngoài sợ e phải bị hư hại về trận bão tố; ở ngoài lương tàu cũng mấy chỗ thường hay kéo neo cũng bị lôi tới, ở chỗ bánh-lái tàu cũng nơi chon vệt, thấy thấy môi tôi tôi đều phòng ngừa cho chắc chắn hết.

Tàu ở Thượng-Hải khởi sự đi nhậm ngày 23 Aout, lúc 9 giờ sớm mai. Tàu mới trở ra sông Yang-Tsé, ghé đậu ở Wosung hồi 11 giờ trưa dừng chờ nước lớn. Tàu đã nhứt định bốn giờ mười lăm thì chạy, nhưng phong-vô-châm lần lần sụt xuống, và theo ngọn gió thổi thì biết trước rằng có một trận bão ở gần lối vào sông Yang-Tsé. Qua hơn giờ thì có gió lớn ở hướng Bắc thổi qua hướng Đông; phong-vô-châm chỉ 749,8. Tàu mới nhứt-dịnh ngưng máy lại. Đến tám giờ thì gió thổi ở hướng Bắc qua hướng Đông càng lớn hơn nữa. Trong tàu máy móc dần dần đổ đờ cho chạy gần sập; còn phong-vô-châm thì càng ngày càng sụt; gió lơn lơn đổ qua hướng Bắc. Qua mười hai giờ khuya thì phong-vô-châm lên dạng 746,5 sức gió ở hướng Bắc còn mạnh.

Qua ngày thứ sáu 24 Aout, từ nửa đêm cho đến 4 giờ sáng, trời đều ảm ảm vân-vũ, mưa rất lớn; sóng biển không lớn chi mấy. Đến 4 giờ sáng

phong-vô-châm chỉ 744,5, gió ở hướng Bắc thổi qua hướng Nam càng mạnh. Qua chín giờ sáng thì tàu bao cái mô neo ở phía cột chèo mới một lớp sắt dặng cho chiếc tàu bớt quẹo tức ở mấy khúc quanh, mở ra hai cái khoen xà-tích. Lúc này phong-vô-châm lần lần đi lên, gió thổi rạo rạo ở phía Tây-Bắc. Đến đứng bóng, phong-vô-châm chỉ 745, sức gió đã bớt, trời mưa cũng bớt dần. Lối rẽ chiều thì trời dặng em đêm như thường. Qua bốn giờ chiều thì gió Tây-Bắc có ý mạnh; phong-vô-châm sụt dần 747,5. Tàu nhứt định 6 giờ chiều thì lấy neo vì nước đã lớn. Tàu mới chạy lần lần ra vàm. Từ bảy giờ rưỡi tới, tuy trời dặng sáng khá khá nhưng tàu khó chạy lắm vì bị dòng gió làm cho mù mù ở đằng trước. Tàu mới ngưng lại hồi tám giờ tới.

Từ khuya đến sáng thì trời dặng khá khá. Bữa thứ bảy 25 thì tàu sửa soạn cho máy cử động hồi 8 giờ 18, rồi tàu mới chạy đi, đi ra vàm sông, ghé chỗ cũ cho người pilote tàu lên bờ hồi 11 giờ 5 phút.

Qua 12 giờ thì tàu khởi sự chạy như thường. Trời em đêm, gió thổi cũng yếu, tàu có hơi nghiêng qua nghiêng lại. Bão tố đã đổ về phía Bắc, qua phía Cao-ly. Bữa trưa nhậm 26 Aout, trời em nhưng máy kéo mù mù. Mười người pilote ở trong biển trung-ương Nhứt-vân-nam mới ghé ghềnh. Tàu chạy ngang qua phá-biển Simonosaki thì 10 giờ rưỡi đến 11 giờ rưỡi.

TÀU ĐẾN KOBE

Bữa thứ hai 27 Aout: trời em, tàu chạy ngang qua biển trung-ương. Tàu đến Kobe. Tàu ghé ở Wada Port dựng cho số tuần du xuống xem xét bệnh hoạn ở dưới tàu. Qua 4 giờ 45 thì tàu kéo neo, chạy về bên tả. Trời cột dờ dờ dờ xớ xớ rồi thì là năm giờ bốn mươi lăm.

(Sau sẽ tiếp theo).

Mở mang đường tri-thức

Bên báo mới nghe rằng quan Chủ-tỉnh Giadinh là ông Caillard, có quan đóc-học là ông Goupillon với vài viên chức trong tỉnh hết lòng giúp sức cho ngài, nên ngài đã nhứt định mà bày ra dạy âm-nhạc bôn-quốc cho học-trò.

Những bài bản tập dờn đã khởi sự dạy từ hôm thứ hai này ở nhà trường có học Giadinh. Những trò nào mà biết bài bản khá hơn hết thì dặng đem lên làm thành một bọn dờn-gáo (mandolinistes). Còn mấy trò kia thì cũng cứ việc học, rồi năm sau cũng dặng nhập vào các ban của chúng nó vậy. Theo lời người ta nói thì đờn-gáo (dorm mandoline) đã có giới mua rồi.

Bên-báo kính lời cảm mến quan Chủ-tỉnh Caillard là một vị quan chẳng hề bỏ qua những điều chi mà có ích cho dân chúng.

Chẳng phải một việc ấy mà thôi đâu, quan Chủ-tỉnh Caillard còn tổ nhiều dờn thương dân làm, như mới đây nhà trường sơ-học Giadinh vì thiếu chỗ nên bắt dờn đi phải bắt gần 200 học-sanh. Bên-báo nghe rằng theo lời xin của ông Caillard, quan Thống đóc Namkỳ đã cho phép cắt thêm một cái trường mới dặng cho mấy trò không có chỗ học đó đến mà học.

Công việc tính thật lạ lùng, nên hợp-dờ nhà trường đã về xong và đã dặng phá-chấn rồi, bàn ghế cũng các vật dụng đã đặt làm rồi nữa. Vậy chẳng bao lâu đây thì nhà trường sẽ mở cửa mà rước gần 200 học-sanh nói trên đó.

Bên-báo có lời kính ngợi quan Chủ-tỉnh Giadinh với ông Goupillon, và sau này bên-báo lấy làm dờn ơn quan Thống đóc hàng lo tưởng đến sự giáo-hóa con dân.

Công văn lược lược

TRONG TY VIÊN-CHỨC BÔN-QUỐC
Theo lời nghị quan Thống-đóc Namkỳ ngày 21 septembre 1923:

Thầy Nguyễn-vân-Dân, điều-đường y-sanh bôn-quốc thì-sai bang ba, tây quan Chủ-tỉnh Tân-an sẽ dặng.

Quý thầy: Trần-vân-Đôn, Huỳnh-vân-Quai và Phan-vân-Bot, điều-đường y-sanh bôn-quốc thì-sai bang ba, tây quan Chủ-tỉnh Tân-an sẽ dặng.

Quý thầy: Nguyễn-vân-Châu và Trương-v. Mục, điều-đường y-sanh bôn-quốc thì-sai bang ba, tây quan Chủ-tỉnh Thuận-hoạt sẽ dặng.

Quý thầy: Lê-vân-Du và Đỗ-v. Danh, điều-đường y-sanh bôn-quốc thì-sai bang ba, tây quan Chủ-tỉnh Thuận-hoạt sẽ dặng.

Thầy Nguyễn-vân-Mào, điều-đường y-sanh bôn-quốc thì-sai bang ba, tây quan Chủ-tỉnh Vĩnh-long sẽ dặng.

Thầy Lai-vân-Canh, điều-đường y-sanh bôn-quốc thì-sai bang ba, tây quan Chủ-tỉnh Chanh-độc sẽ dặng.

Có Trần-thị-Nh. có mỷ thiết-thợ hàng sáo ở đường-đường Myrto, nay dời đi Béc-lin tây quan Chủ-tỉnh sẽ dặng.

Có Nguyễn-thị-Nh. có mỷ thiết-thợ hàng sáo ở đường-đường Myrto, nay dời đi Béc-lin tây quan Chủ-tỉnh sẽ dặng.

Quý cô: Nguyễn-thị-Đ. Nguyễn-thị-Nh. và Trần-thị-Mát, khu tá Phung, có mỷ thiết-thợ hàng sáo tây quan Thầy-thuộc sẽ dặng.

Có Lê-thị-Nh. có mỷ thiết-thợ hàng sáo, dặng giúp việc ở nhà Giáo-sa Chulien nay dời đi địa chỉ Hattien thì chớ có Dươn-thị-Moan, dời xin chớ chớ.

Có Nguyễn-thị-Me, mỷ thiết-thợ hàng sáo tây quan Chủ-tỉnh Goussin sẽ dặng.

Quý cô: Trần-thị-Nam và Huỳnh-thị-Nh. khu tá Núi tây quan Chủ-tỉnh Myrto sẽ dặng.

